

PRÓFÉTA, FŐPAP, KIRÁLY

Fődolog pedig azokra nézve, a miket mondunk, az, hogy olyan főpapunk van, a ki mennyei Felség királyi székének jobbára üle,
Zsidó 8:1

Kedves Testvérek!

Július 10-én volt 500 éve annak, hogy nagy reformátorunk Kálvin János megszületett. Áldjuk érte az Istent. E prédikációt szeretnénk rászanni arra, hogy méltóképpen megemlékezzünk róla. Természetesen tanításain keresztül, mert azok tették halhatatlanná őt. Ma sem tudnak mást, és okosabbat, vagy fontosabbat tanítani, mint ő. Tanításának egyik hangsúlyos része, a Krisztus hármasság tisztázása. Hogy Őt az Isten prófétáinkul, főpapunkul és királyunkul szánta.

Az első, hogy Ő prófétánk, talán ezt mindenki érti és elfogadja.

Már Mózes megjövendölte, prófétát támaszt néked az Úr, a te Istened, a te atyádfiai közül, olyat, mint én, Őt hallgassátok! Előre hirdette, hogy fog jönni egy hozzá hasonló, akinek a szavait ugyanúgy komolyan kell venni, mint az ő szavait. És amikor Jézus 30 éves lesz és elkezd szolgálatát, megkeresztelkedik, egy hang hallatszott az égből, bejelenti, itt van, megérkezett: Ez az én szerelmes Fiam, akiben gyönyörködöm. Őt hallgassátok!

A prófétát arra választotta ki az Isten, hogy általa az Ő időszerű akaratát közölje az Ő népével. És Jézus ezt tette, a názáreti zsinagógában felolvassa Ésaiás próféta tekercséből a reá vonatkozó részt. „Felkent engem az Úr az Ő Lelkével, hogy evangéliumot hirdessek a szegényeknek, elküldött, hogy az összetört, de bűnbánó szívűeket meggyógyítsam, a foglyoknak szabadulást hirdessek, a vakoknak szemeik megnyílását, és szabadon bocsássam a lesújtottakat, és hirdessem az Úr kedves esztendejét.” Aztán minden faluba és városba elment és hirdette az evangéliumot, majd Feltámadása után ezzel bízta meg tanítványait, menjetek, tegyetek tanítványokká minden népeket. Legyetek próféták, igehirdetők, apostolok. Térítsétek az embereket, prédikáljátok az evangéliumot! Az Örömhírt! Eljött az Isten Ország! Ő az! Az Isten itt van Jézusban köztetek, a Messiásban, hogy segítsen rajtatok! Ahol Ő van, ott van az Ő Ország! Köztetek van! Térjetez Hozzá és semmi sem lesz nektek lehetetlen! Táplálni fog, meg fog gyógyítani, ki fogja üzni a gonoszt belőletek, békességet ad!

A keresztyén ember is megkapta Krisztus hármasság tisztét. A keresztyén ember is próféta, igehirdető, biznyságtévő. Pál apostol a Birodalom fővárosában, a Rómában élőknek is megírta: „*Nem szégyellem az Evangéliumot, mert Istennek hatalma az, minden hívőnek üdvösségére*”. Aki vallást tesz én rólam az emberek előtt, arról, én is vallást teszek az én Mennyei Atyám előtt. – ígérte Jézus. Ma vajon csak a Jehova Tanúi lennének a vallástevők? Nyilván nem! Bár ők nagyon aktívak és buzgók, ők tényleg nem szégyellik. Mi, valljuk meg, sokszor igen. Pedig, „*aki szégyell engem az emberek előtt, azt én is szégyellni fogom az én Mennyei Atyám előtt.*”

De éppen itt van a lényeg, hogy a keresztyén ember örökös is a tanítás tisztasága fölött. Mert nem mindegy, hogy mit mondanak, és mit tanítanak. Az igaz tanításról kell biznyságot tenni és nem a hamis tanításról. Ilyen értelemben tényleg sokan hirdetik az evangéliumot ma is, de nem biztos, hogy jól és helyesen. Ezért volt a reformáció, a tiszta tant hirdette. Nem mintha az akkori egyház nem hirdette volna

az evangéliumot, csak hamisan. Ma is elkelne egy reformáció! Mert sok a hamis tanítás. Az emberek csalódottak, kiábrándultak. Jézus is figyelmeztetett, „*sokan jönnek majd az én nevemben, és sokakat megtévesztenek*”. Ezért szerettem, vizsgáljátok meg előbb a lelkeket, hogy Istentől vannak-e? Ez egy lelki színvonal, egy lelki érettség, amikor meg tudod ítélni, ki és mit mond. Ne higgyetek minden léleknek. Ez nem azt jelenti, hogy hitetlenek legyünk, hanem azt, hogy ne legyünk hiszékenyek.

Mert a Szó, az Ige veszélyes fegyver! „*Élesebb minden kétélű kardnál, elhat a szíveknek és veséknek megoszlásáig, megítéli a gondolatokat és a szívnek az indulatait, és érzéseit,*” – ha beleszól az életünkbe, nem tudunk előle kitérni. Hatalmában tart. Pl.: Amikor azt mondta Jézus a vámszedőnek: „*Jöjj, és kövess engem!*” Erre ő felkelt és mindent otthagyt. Aztán ugyanezt mondta Jánosnak és Jakabnak, a két testvérnek, akik halásztak a Genezáreti tavon, ők még a hálót sem húzták ki a tengerből, otthagyták, és elhagyták apjukat is Jézusért! Komoly fegyver! Kétélű, öl és eleveníti! Mert amikor azt mondja: „*Ne félj, csak higgy!*” Kiöli a félelmet, eleveníti a hitet. „*Eredj el, és többé ne vétezzél!*” Megöli a bűnt. Többé ne vétezzél, és életet ad, eredj el, és élj! „*Megbocsáttattak a te bűneid. Neki sok bűne bocsáttatott meg, mert nagyon szeretett!*” Ezek az Igék! Életet adó Igék! És amikor azt mondta Jézus: „*Mária a jobb részt választotta, amely el nem vétetik tőle!*” Ekkor Márta tényleg érezte, most rosszul döntöttem, rosszul tettem, amit tettem. „*Én az Úr vagyok a te gyógyítód! Ne félj, mert én megváltottalak téged, neveden szólítottalak, te az enyém vagy!*” – Ezek Igék! És akinek van füle a hallásra, az hallja, ezeket az Igéket! A hit hallásból van, a hallás pedig az Ige hirdetése által.

Lehet-e nem hallgatni ezeket? Lehet-e kibírni egy vasárnapot is Ige nélkül? Nem elviselhetetlen? Nem gyötör éhség és szomjúság az Ige után? Kívánczol-e utána, hogy megelégsz vele a lelkedet, mint szarvas a folyóvízzel? És ezt látják az emberek rajtad? Vagy akkor jössz, amikor akarsz? Majd, ha ráérek! Játssz az Istennel? Akkor még nem tudod, hogy mi az Ige! Akkor még te csak templombajáró, a lelkiismeretedet megnyugtató ember vagy! Magadválasztotta istentiszteletre jársz, de nem az Istenhez, És nem az Isten elé állsz, aki megítéli az életedet. És nem könyörögsz így: „*Csak egy szót szólj Uram, és meggyógyul a te szolgád!*” Nem vagy beteg? Van olyan, akinek nem lenne problémája? Aki nem lenne beteg? Nem kellene meggyógyulnod?

Mikor kaptál utoljára Igét? És mi volt az? Beteljesedett? Végbement? Megtörtént? Mi éltet? Kértél-e Igét? „*Szólj, Uram, mert hallja a te szolgád!*” Nem kell? Pedig meg kellene kérdezni: meg fogok-e gyógyulni? És lehet, hogy azt a választ kapnád: nem fogsz meggyógyulni, de elég néked az én kegyelmem! Fog-e gyerekem születni? Kit vegyek el? Ki legyen a párom? Mit akarsz Uram, hogy cselekedjem? Annyi mindenért lehetne kérni Igét! Hogy adjon választ, eligazítást, segítséget neked.

Második, a Krisztus főpapi tiszte! A papot azért rendelte az Isten, hogy az Ő népe istentiszteletét bemutassa Őelőtte! Ez két dologból állt, az áldozat bemutatásából, és a közbenjáró imából. Az áldozat azt jelenti, hogy mindenünket az Istentől kaptuk, és mindenünkkel neki tartozunk. Az Ószövetség éppen ezt a nagy felismerést hordozza, hogy az Isten és az ember szövetségét a bűn megzavarta, ezért az áldozat már, elsősorban engesztelő áldozat. A vér élethordozó, és amikor kiömlik a vér, az Isten elfogadja ezt az embert helyettesítő áldozatot. Az áldozó és az Isten között közösség támad. És vérontás nélkül nincs bűnbocsánat! Azt vér nélkül jóvátenni

nem lehet, ezért kellett meghalnia Jézusnak. Különben Isten talált volna valami más utat is. Jézus nemcsak főpap, hanem engesztelő áldozat is, aki önmagát áldozta fel! Nem valamit vagy valakit maga helyett. „*Nem aranyon vagy ezüstön váltott meg minket, hanem az Ő drága vérében!*” És Ő maga megmondta: „*Nincs senkiben nagyobb szeretet annál, mintha valaki életét adja az ő barátaiért.*” És Ő életét adta. Ez a helyettes elégtétel.

Mert a Kereszt megmutatta, mi vár a bűnösre! Az Isten haragja! És ez a harag még az Isten Fiát sem kímélte! Bocsánat, hogy ezt mondom: agyoncsapta ott a Kereszten! Nem lehet Vele játszani. Értésünkre adta: a halál, az halál, a kárhozat, az kárhozat, a bűnhődés, az bűnhődés! Még Jézus Krisztusnak is! Igy látjuk, mi várt volna ránk! A kárhozat! „*Én Istenem, én Istenem, miért hagytál el engemet!*” Ez jelentette volna, a teljes elhagyatottságot! Az Istennélküliséget, ami a pokol! Az Atya elfogadta és értékelte az Ő áldozatát azzal, hogy feltámasztotta a halálból és olyan nevet ajándékozott neki, amire minden térd meg fog hajolni. Megdicsőítette, felvitte a Mennybe, jobbjára ültette, és ott esedezik érettünk. Közbenjár! Bement a mennyei szentélybe érettünk!

Mi is rendelkezünk ezzel a tiszttel! Mi is áldozatok vagyunk, vagy azok kell, hogy legyünk! Oda kell, hogy áldozzuk magunkat az Istennek, élő, szent és okos istentiszteletként, a mi testünket! Ezt külön kihangsúlyozza az Ige, a Római levélben! Nem a halálunkra van szüksége Istennek, hanem az életünkre! Ott is a testünkre! Test szerint szánd oda magad az Isten szolgálatára. Gondoljátok, vajon nem ezért alakult ki az első századokban a remeteség, a szerzetesség, az apácaság, a papi hivatás? A barátok és a nővérek társasága? A kolostorok sokasága? Megértettek valamit? Nem az megy be az Isten Országába, aki csak lelkizik, Uram, Uramozik, hanem, aki cselekszi az én Mennyei Atyám akaratát, vagyis odaszánja magát. Látják ezt az emberek, hogy te odaszánt életű vagy? Hogy neked Ő fontos? Vagy, ha szombaton party van, vasárnap már nem jössz? Kíméled magad?

Vagy dolgozol! Nem szenteled meg a vasárnapot. Azt mondd, ebben a gazdaságilag nehéz időkből nincs mit tenni, ha az ember meg akarja tartani a munkáját. Érdekes, a zsidók megszentelik a szombatot, a mohamedánok a pénteket, a keresztyének a vasárnapot meg nem? Ez keresztyénség? Milyen keresztyének vagyunk? Azt tesznek velünk a hitetlenek, a pogányok, amit akarnak? Dolgoztass csak te egy zsidót szombaton. Próbáld ki! Mondjad neki: Nincs irgalom! Mít fog csinálni? Inkább meghal, de nem szegi meg a törvényt! Neki van Istene, akitől fél, neked nincs?! Neked nem kell félni az Istentől? Pedig elvehet mindent, még azt is, amit vasárnap megszerzel, ha nem fogadsz szót. Tönkretéhet. Sőt, még ma éjjel elkérheti a te lelkedet, életedet? Jó lesz? Ne játssz az Istennel! Baj lesz belőle!

Nem kötelező templomba járni, csak annak, aki a Krisztusé, a többiek, akkor jönnek, amikor akarnak. Azoknak senki sem parancsol! De az semmit sem ér! Az önbecsapás. Annak nincs jutalma. Mert Krisztus sem csak bűnhődött a Kereszten, hanem engedelmeskedett, felvállalta a Keresztet! Engedelmes volt haláláig. Ezért volt kedves az áldozata. A két latoré vagy rablóé nem volt kedves az Istennek. Azokat akarattal ellenére áldozták fel, gyilkolták meg. Jézus magát áldozta fel, önként, szeretetből! Ezért volt rajta áldás!

Mi sem szünhetünk meg a ránbizottakért könyörögni, és áldozatot hozni. Elsősorban a családunkért, szereteteinkért, az egyházunkért és hazánkért! Mennyi naponkénti áldozatba kerülnek? Mennyi imádságba kerülnek? Nem lehet másképp

segíteni rajtuk. Ez halálosan komoly dolog. Egész életed, egyetlen nagy áldozat. Nincs egyetlen nap, amikor kivétel lenne ez alól.

Harmadik tiszte Jézusnak az, hogy Ő király! Uralkodó! Ez megmarad mindörökké! Hiszen a próféta tiszte megszűnik, ha bejutunk az Isten Országába, ott már nem kell papolni, prédikálni, ott már fogjuk tudni Isten akaratát, és a főpapi tiszte is elveszíti jelentőségét, nem kell már többé áldozatot bemutatni, az-az egyetlenegy áldozat elég volt, de a királyi tiszte, szinte ott fog igazából kiteljesedni, sőt beteljesedni, sőt valósággá válni. Itt még meg kell küzdeni Jézusnak azért, hogy valaki az Ő alattvalója legyen. Még ki kell szabadítani az ördög fogságából. Még harcolni kell érte. De mint jó király, küzd, és harcol az Övéiért. Nem engedi át őket az ellenségnek. Ő a bűnből Szabadító! Ő a Megmentő! „*Ha a Fiú megszabadít, valóban szabadok lesztek!*”

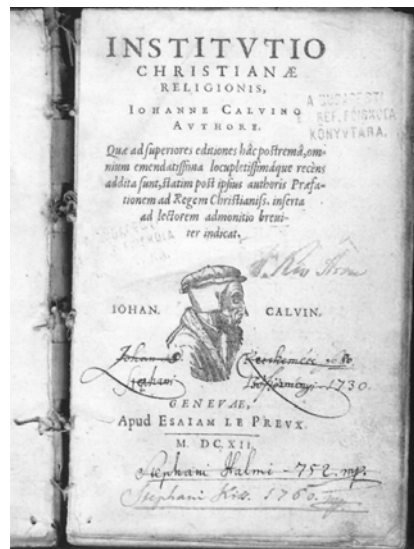
Aztán, azok, akik az Övéi, azokat különösképpen is kormányozza, igazgatja Igéjével és Szentlelkével! Igazságot szolgáltat nekik. Hatalmasokat dönt le trónjukról, megalázza a kevélyeket, és megvédi a hitükért üldözötteket. Biztatja Övéit: „*Nékem adatot minden hatalom Mennyen és Földön, ne féljete. Az én kezemből senki és semmi ki nem szakíthat, még a halál sem, de az élet sem.*” Ott is az én kezembe estek! S mint utolsó ellenség töröltetik el a halál. S Övé lesz minden hatalom, Övé lesz az Ország! Ő lesz az Örökkévalóság Királya!

Ezért ez a tiszte is megvan a keresztyén embernek. Király ő is. Harcol a világban, az egyházban és önmagában fellelhető bűn ellen. És ezért nem szabad megsértődni, megharagudni egymásra, ha esetleg szólnak, intenek, kérnek, figyelmeztetnek, megmondják az igazságot, se kiabálni vagy rosszat mondani a másokra, hanem meg kell ölkölni a bűnt magunkban, és nem lehet azt eltűrni másban sem! „*Mert jó erkölcsöket megrontanak gonosz társaságok!*” A kábítószer fogyasztást sem tűrhetjük el, nem engedjük meg senkinek, mert minket is megölnének vele. Tilos! Nem lehet sem étteremben, se repülőn, se iskolában, se közösségi helyen kábítószer fogyasztani. Nem és nem! Nincs pardon és nincs irgalom. Így vagyunk a bűnnel is. Nem és nem! Hazajön a férj a templomból, azt mondja neki a felesége: Miről prédikált a tiszteletes úr? Hát a bűnről! És mit mondott róla? Hát, nagyon ellene volt! Igen, nem lehet, nem és nem! A bűn azért is veszélyes, mert magában hordja a büntetést is. Ezért ne tedd meg, nem szabad elkövetni, mert keservesen megbűnhödsz érte! A Tízparancsolat végig kérlek, ne tedd meg! Mert sok bajod lesz! Mert egyik bűn hozza a másikat. És onnan nehéz kiszabadítani az embert. Él, ezek nélkül!

A helyes életvitelre kell inteni az embereket! Ez a nevelés, ez a tanítás, a jellemformálás fontossága. Ezért vagyunk itt, ezért prédikálunk. Mít adtak neked tovább szüleid, tanáraid, lelkipásztoraid? Formáltak, tanítottak titeket. És hála Istennek, ti még ezt elfogadtátok, értékeltétek, többre, mint az örökséget, mert ez elveszithetetlen kincs. És te mit fogsz továbbadni? Kiderül, sok mindent adtál már, és egyre többet kell még adnod, de egyet nem sikerült! Nem is kell nekik! Hitet, erkölcsöt, tisztességet. Ők még azt hiszik, ezek nélkül is lehet élni. Ezért fognak megrontani téged, mert ez visszahat rád, és ez megkeserít téged. Visszaránt téged is a magad útjáról, vagy elveszited őket előbb vagy utóbb! De nem azért élünk ezen a világon, hogy megkeseredettek legyünk, vagy vesztesek legyünk, Isten ebből jót akar kihozni, üdvösséget! Győzni kell! Úgy kell küzdeni értük, úgy kell imádkozni, hogy igaz legyen az apostoli biztatás: „*Üdvözlés mind te, mind a te háznép!*” Nem sírni kell, nem belenyugodni kell, küzdeni kell értük, imádkozni kell értük.

Teneked bölcsőbbnek kell lenni, mint nekik. A győzelem a királyé. Milyen király vagy? Vesztes? Te győztes kell, hogy legyél! Küzd értünk a fővezér!

Lizik Zoltán ref. lp.

Kálvin Istitucioja 1612-es kiadásának címlapja

500 ÉVE SZÜLETETT KÁLVIN JÁNOS

Élete és munkássága

Kálvin 1509. július 10-én született Noyonban, kb. 100 km-re északi irányban Párizstól, Picardiában. Apja a káptalan ügyésze volt, a gyermek Kálvin plébániai ösztöndíjjal tanult. Párizsban, Orleansban volt joghallgató s megismerkedett a humanizmus eszméivel, de a bibliai nyelvekkel is. 23 éves korában kiadta Seneca: De clementia című művét, mely az uralkodóknak a méltányosságot ajánlotta a kegyetlenség helyett alattvalóikkal szemben. Ezzel valószínűleg a hugenották üldözésével szemben foglalt állást - egyelőre még csak áttételesen és rejtetten.

1533-ban azonban, a Biblia és az egyházi atyák tanulmányozása következtében bekövetkezett megtérése, melyről így ír: *“Nagyon bele voltam merülve a pápaság babonáiba úgy, hogy nem volt könnyű kiragadni engem ebből... Ezért az Isten belőlem hirtelen megtéréssel fogékony tanulót formált”.* (A Zsoltárok könyvéhez írt kommentárja előszavából.)

Részt vesz a párizsi egyetem ifjúságának evangéliumi összejövetelein, sőt maga is tart bibliaórákat. Amikor barátját, Nicolas Cop-ot az egyetem rektorának választják, Kálvin írja meg a székfoglaló beszédét, a reformáció szellemében. A felolvasás alkalmával azonban botrány tör ki és Kálvinnak menekülnie kell. Három év (1533–1536) bujdosás következik, ennek során egyebek közt Navarrai Margit, a király evangéliumi hitű nővére udvarában tartózkodik.

A francia reformáció neves alakjai figyelnek fel rá. Baselben megírja és kiadja főműve: **A keresztyén vallás rendszere** (Institutio Religionis Christianae) első változatát (1536), mely egyszerre ismertté teszi nevét a reformáció híveinek táborában. Így, amikor Genfen átutazik, a már idős Farel Vilmos nagy nehezen rá tudja venni, hogy vállalja a városban előbb a lektori, majd a prédikátori tiszteletet.

Első genfi tartózkodása csupán két évig (1536–1538) tartott. Bár eredetileg csak íróként akarta szolgálni az egyház megújításának ügyét – nem is volt felszentelt lelkész –, most mégis nagy eréllyel fogott munkához. Hitvallást ír (erre esküt kellett tennie a genfi polgároknak), egyházfegyelmi szabályokat dolgoz ki, hitvitákat folytat ellenfeleivel. Felismeri, hogy a jómódú genfi polgárok főleg azért fogadták el a reformációt, hogy így megszabaduljanak a savoyai herceg és püspök uralmától, de messze vannak még attól, hogy életüket is a reformáció szellemében alakítsák át. Nem hajlandó a kompromisszumokra, s amikor kényszeríteni akarják, hogy az úrvacsorát ne evangéliumi módon ünnepelje a gyülekezet, akkor ellenáll, vállalva a

befolyásos polgárok haragját. Meg akarják ölni. Utolsó percben sikerül elmenekülnie a városból.

Strassburgba menekül, ahol 3 évig (1538–1541) működik a francia menekültek lelkészeként. Ezalatt a Zsoltárok könyvéhez és a Római levélhez ír magyarázatot. Megjelenteti franciául és latinul írt főművét, tanácsadóként részt vesz a németországi római katolikus–protestáns teológiai vitákon és családot alapít. Felesége: Idelette de Bure.

Közben a genfiakat Sadoletus bíboros levélben próbálja visszahódítani a római egyháznak. A város érzi, hogy olyan valaki tudna válaszolni a bíboros levelére, mint amilyen az általuk elűzött Kálvin volt. Követséget küldenek tehát hozzá Strassburgba és visszahívják, elfogadva feltételeit. Visszatér, s megkezdődik második genfi munkássága (1541–1564), mely haláláig tart.

Visszatérése első évében megvalósítja az egyháztanács (konzisztórium) intézményét, mely 12 választott presbiterből és a lelkészekből állt. Talán az öskeresztyénség óta ez volt az első egyházi testület, mely nem a püspökök s nem a klérus fennhatósága alatt állt! A genfi konzisztórium a presbiterzinati református egyházalkotmány modelljévé vált szerte a világon.

Megírja az egyházi törvénykönyvet, liturgiát, a híres Genfi Kátét. Főművét, az Institutiót, egyre inkább bővítve adja ki (1536, 1539, 1543, 1559), míg négy, hatalmas könyvvé terebélyesedik. A művelt világ csaknem minden nyelven megjelent, magyarra Szenczi Molnár Albert fordította le 1624-ben.

Közben elszánt küzdelmei voltak különféle ellenfelekkel, akik ellen keményen fellépett. A város kapitányát pl. száműzetésbe kényszerítette, több tekintélyes polgárral együtt, mert a szigorú életmód bevezetése ellen lázadoztak. Ugyanakkor menedéket talált Genfben a hazájukból elűzött hugenották és más nemzetbeli reformátusok sokasága. Az eleve elrendelésről vallott felfogása mellett legtöbb ellenséget szigorú egyházfegyelmi elvei és gyakorlata szerezte Kálvinnak. Amikor Miguel Serveto spanyol orvos, a kisvérkör felfedezője, aki a Szentháromságot tagadta – ez irányú könyvei miatt a viennei püspök törvényszéke halálra ítélte, de sikerült elmenekülnie –, Kálvin figyelmeztetése ellenére Genfbe jött, a genfi tanács, több reformátori központ (Wittenberg, Bern) véleményét kikérve, máglyára küldte őt. Bár sem Serveto elfogatását nem Kálvin rendelte el, sem halálos ítéletét nem ő hozta, mindezzel ő is egyetértett. Tanításának késői követői ezzel a magatartásával nem értettek egyet, s engesztelő emléktáblát helyeztek el Serveto síremlékénél.

Amikor 1555-ben a városi tanácsban Kálvin párhívei győztek, a reformátor elismertette a városi hatóságokkal a konzisztórium függetlenségét. Kálvin döntő szerephez jutott mind a város, mind az egyház vezetésében. Hatására a „könnyelmű Genf” puritán, fegyelmezett és kitűnően szervezett, erős várossá, a reformáció egyik központjává lett.

Kálvin az egyetemes egyháztörténelem legtöbbet alkotó Szentírás-magyarázó közepé tartozott. Csaknem az egész Bibliát végigmagyarázta tudományos kommentárjaiban és igehirdetése során. Vasárnaponként folytatólagosan vette sorra a Szentírást. Amikor 3 évi száműzetés után visszatért Genfbe, első prédikációját így kezdte: *„A múltkor ott hagytuk abba, hogy ...”*, s folytatta 3 évvel azelőtti igehirdetését! Fáradhatatlan volt pásztori (lelkigondozói) munkájában. A betegeket, haldoklókat rendszeresen látogatta, levelezésben állt hitük miatt bebörtönzött férfakkal és nőkkel, akiket bátorított és vigasztalt. Pl. így: *„Az Istennek minden gyermeke*

imádkozik Önért... Bármi történik is, mi reméljük, hogy az Úr fogságunkat jóra fordítja...” A reformáció ügyében fél Európával folytatott levelezést.

Igen jó szervező volt. Fontos tette volt a Consensus Tigurinus (Zürichi Egyetértés, 1549) című hitvallás, amit Heinrich Bullingerrel, Zwingli zürichi utódjával együtt alkottak. Ez az irat ugyanis a német és a francia ajkú Svájc reformátorainak egysége volt. A Genfi Akadémia, melyet 1559-ben alakított ki egy alsóbbfokú iskolából, már az első évben 900 ifjút fogadott s később Svájcön kívül a szomszédos és távoli országoknak képzett kiváló lelkipásztorokat.

Kálvin egész életében küzdött gyenge testalkatával, betegségekkel. Csak hivatástudata és akaraterije tette képessé, hogy törekeny szervezete ellenére ilyen sokat dolgozzon. 1564. május 27-én halt meg. Előzőleg a presbitérium és a városi tanács elé vitette magát betegágyán, együtt úrvacsorázott velük, bocsánatot kért tőlük, ha valamiben vétkezett volna ellenük és ő is mindenkinek megbocsátott. Halála után munkáját utóda, Theodore Bèze (1519–1605) folytatta.

Tanítása és hatása

Ha Luther adta a reformációnak a vallásos élmény közvetlenségét, úgy Kálvin érdeme volt a reformáció tanításának rendszerbe foglalása és védelme. A teljes Szentírást tartotta a keresztyén hit alapjának. A teológia lényegét Isten szuverenitása (korlátlan teljhatalma) és dicsősége hirdetésében látta. Az egyháznak küzdenie kell azért, hogy a világban Isten akarata érvényesüljön (theokrácia). Lutherrel együtt vállalta a kegyelemből hit által történő megigazolást, a hangsúlyt azonban az isteni eleve elrendelő (predestinációs) kegyelemre tette, amelyre feleletként a keresztyén ember hálából egész életét Istennek szenteli és az ő dicsőségére igyekszik élni. Úrvacsoratanában összekötötte Luther és Zwingli eltérő felfogását: Krisztus valóságosan jelen van az úrvacsorában, de nem materiálisan, hanem Lelke által, hatásában. Az egyházi élet szervezésében megvalósította a gyülekezet önállóságát a világi hatóságokkal szemben és a feladatoknak megfelelően négy egyházi tisztséget vezetett be (lelkipásztor-presbiteri, tanítói, egyházfegyelmi és diakóniai). Hatása az akkori egész Európára, sőt Dél-Amerikára is kiterjedt. Legerősebben Franciaország, Skócia és Hollandia reformációjára tudott hatni, az előbbi helyen a szenvedésben kitartó, erős kisebbségi, az utóbbi helyeken pedig államegyházzá váló többségi református egyházak születtek. Kálvin hatása a magyar nemzetre felbecsülhetetlen értékű: lelki, tudományos és egyházzervezési tekintetben egyaránt.

Bolyki János: Kálvin János és a genfi reformáció.

SZEPTEMBER HAVI ESEMÉNYEK

Szeptember 6: az istentisztelet keretében a gyülekezet megemlékezett Kenéz Ilona nőtestvérünk halálának második évfordulójáról. Az Úr adjon csendes nyugodalmat az Urhoz megtért testvérünknek! Az istentisztelet utáni ebédet készítette és adományozta Vörös Ilona és Megyesi Gizella, a süteményt sütötte Fejér Anna.

Szeptember 12: az őszi református piknik napja.

Szeptember 13: az istentisztelet után kávézásra került sor.

Szeptember 20: az istentisztelet utáni ebédet készítette és adományozta Megyesi Gizella, Vörös Ilona és Fövenyessy Katalin.

Szeptember 27: az istentisztelet után, elhunyt testvérünk Bennett Károly megemlékezésére került sor. Az istentisztelet utáni ebédet, férje emlékére Bennett Terézia adományozta. A levest készítette Torma Veronika és József. A második fogast Vörös Ilona, Fövenyessy Katalin és Megyesi Gizella, a süteményt Fejér Anna készítette.

JÚLIUS HAVI ADAKOZÓK NÉVSORA:

Catherine Foldszin, Theodore & Jacqueline Korosy.

JÚLIUS HAVI RENDKÍVÜLI ADOMÁNYOK

Joseph Jakaby, feleségem emlékére.....\$ 50.00
Ildiko & Gyorgy Zentai, édesanyám Horváth Erzsike emlékére.....\$ 100.00

AUGUSZTUS HAVI ADAKOZÓK NÉVSORA:

Steve & Debi Rhodes, Joe & Patricia Elek, Ted & Jacqueline Korosy, Leslie Andre, Laszlo & Edith Dittert, Agnes Kozak Gabris, John & Elizabeth Racz, No Name (I.M.V.), Timea Bara, Alexandru & Margit Domokos.

AUGUSZTUS HAVI RENDKÍVÜLI ADOMÁNYOK

Henrietta T. Morro, Charles K. Bennett emlékére.....\$ 125.00
Zoltan & Piroska Bordas, szüleink emlékére.....\$ 50.00

SZEPTEMBER HAVI ADAKOZÓK NÉVSORA:

Laszlo & Gabriella Hegedus, Bill & Helen Varga, Theodore & Jacqueline Korosy, Laszlo & Edith Dittert.

SZEPTEMBER HAVI RENDKÍVÜLI ADOMÁNYOK

Karl & Katalin Fövenyessy, Bennett Károly emlékére.....\$ 30.00
Theodore & Jacqueline Korosy, Bennett Károly emlékére.....\$ 100.00
Mate & Ilona Voros, Bennett Károly emlékére.....\$ 50.00
Samir & Vildana Hadzalic, Bennett Károly emlékére.....\$ 50.00
Manuela Archer Groubert, Bennett Károly emlékére.....\$ 100.00
Georgie Renshaw & Janice Licciani, Bennett Károly emlékére.....\$ 75.00
Andrew Magyary, Bennett Károly emlékére.....\$ 25.00

*A Presbitérium nagy szeretettel köszön
minden adományt és segítséget.
Az Úr Isten gazdag áldása legyen
adakozó testvéreinkkel!*

ŐSZI REFORMÁTUS PIKNIK

Ez évi őszi piknikünk, az elmúlt évek átlagához viszonyítva, kissé kevesebb vendéggel és résztvevővel zajlott le, valószínűleg a rossz idő ijesztett el néhány érdeklődőt. Azonban Istennek hála, ennek ellenére is a pikniket eredményesnek könyvelhetjük el. Egyházunk nevében hálásan köszönjük a résztvevőknek a megjelenést, és a pikniken segítőknek a sok-sok fáradozást és áldozatos munkát. A piknik hathatos sikeres érdekében fáradhatatlanul dolgoztak egyháztagjaink és támogatóink.

A gulyást adományozta Hajnal Blanka és Megyesi Gizella, elkészítette Megyesi Gizella. A flekkent sütötte Fejér Anna, Tari Attila és Magyar-Köpe Gábor. A kolbászt készítette és adományozta Vörös Máté és Ilona. A kolbász sütésénél segített Vörös James. A csirkepaprikást készítette és adományozta Besze Edith és Ferenc. A töltött káposztát készítették és adományozták Fövenyessy Katalin és Vörös Ilona. A körítéseket és a salátákat készítették és adományozták Vörös Ilona, Megyesi Gizella, Fövenyessy Katalin, Bennett Terézia, Körösy Jaqueline, Kollányi Mária és Magyar-Köpe Gábor. Az ebéd felszolgálatát végezte Fejér Anna, Megyesi Gizella, Besze Edit, Mátyás-Csöregi Andrea, Vörös Ilona, Fövenyessy Katalin, Torma Veronika, Kilin Andrea, Márton Erika és Körösy Jaqueline.

A süteményeket készítették és adományozták Fejér Anna, Vörös Ilona, Megyesi Gizella, Kozák-Gábris Ágnes, Kozák Piroska, Hajnal Ilona, Fövenyessy Katalin, Hajnal Blanka, Kollányi Mária, Bennett Terézia és mások. A sütemények eladását végezte Hajnal Ilona, Kozák-Gábris Ágnes és Hegedüs Gabriella. A Templom által árusított élelmiszer eladását Kollányi Mária és Kozák Piroska végezte. A lángost adományozta Vörös Ilona és Máté. A lángos készítésében segédkeztek Vörös Máté és Ilona, Vörös James, Torma Veronika, Besze Edith, Fövenyessy Katalin, Papp Lajos, Kovács Éva, Megyesi Gizella és Kilin Andrea. Az italok árusítását Herczeg Tamás, Körösy Tedd és Magyar András végezte. A pénztárt Bordás Piroska kezelte. A zenét Birta Csaba és Hegedüs László szolgáltatta. A mosogatást Torma József végezte.

A felszerelési tárgyak fel- és lepakolásában, a szállításban, a sátrak és egyéb felszerelési tárgyak összeállításában, az asztalok megterítésében és egyéb munkálatokban a következő személyek segédkeztek: Magyar-Köpe Gábor, Fövenyessy Károly és Katalin, Fövenyessy Norbert, Megyesi Gizella, Vörös Máté és Ilona, Vörös James, Hegedüs László és Gabriella, Bordás Zoltán, Magyar András, Torma Veronika és József, Besze Ferenc, Kilin Andrea, Csapláros Oliver, Körösy Ted, Kollányi Mária, Hajnal Zoltán és mások.

Mindezt a munkát felügyelte és irányította Fövenyessy Károly és Magyar-Köpe Gábor.

Az őszi piknik hathatos sikere érdekében Körösy Ted 100.00 \$-t, Gilbert Szilvia 40.00 \$-t, Rác Jenő 20.00 \$-t adományozott. Az Úr Isten áldja és őrizze minden résztvevő és segítő testvérünket!

A pikniken készült fotók megtekinthetők a www.reformatustemplom.com weboldalon.

HIRDETÉSEK

- Örömmel tudatjuk Egyházunk tagságával, hogy az Egyház és O'Rourke befektető között szinte 2 éve zajló per végre befejeződött. O'Rourke felperes visszalépett, visszavonta követeléseit, így az Egyház jogosan megtarthatta a tulajdonában levő két San Francisco-i telket. Hálás szívvel köszönjük a Presbitérium kitarását a per ideje alatt, valamint Orly Elvira ügyvédnőnek, Magyar Ilonának, Mátyás Attilának és Licko Suzienek az önzetlen támogatást és segítségét! Az Úr áldja meg a segítőket és jóakarókat!

- Hirdetjük minden érdeklődő számára, hogy 2009. november 1-én, reformáció ünnepe és Kálvin Janos születésének 500-ik évfordulója alkalmából, ünnepi istentiszteletra és úrvacsoraosztásra kerül sor.

Hirdetjük azon testvéreink számára, akik valamilyen oknál fogva nem tudnak eljönni a templomba, de részesülni szeretnének az úrvacsora szentségében, jelezzék ezt vagy a lelkipásztori hivatalnak vagy valamely presbiternek, és a lelkész háznál is kiszolgálja a szent jegyeket.

- A Presbitérium szeretettel kéri egyháztagjainkat, hogy ne feledkezzenek meg az évi egyházfenntartói járulék befizetéséről, ezzel is támogatva kicsiny gyülekezetünk fennmaradását.

GYÁSZJELENTÉS

- Szomorú szívvel tudatjuk, hogy **Csekey Dóra**, Bennett Terézia édesanyja, életének 89-ik évében 2009. október 8-án csendesen megtért Teremtő Urához. Elhunyt testvérünk megemlékezésére vasárnap, **2009. november 22-én**, az istentisztelet keretében került sor.

- Szomorú szívvel tudatjuk, hogy **Fülöp Mária**, életének 88-ik évében, 2009. október 8-án csendesen visszaadta nemes lelket Teremtő Atyjának. Elhunyt testvérünk megemlékezésére vasárnap, **2009. október 18-án**, az istentisztelet keretében kerül sor. A gyászoló család kéri a végtiszteességet, hogy adományait koszorúmegváltás címen, a Református Egyháznak juttassák el.

Az Úr Isten adjon csendes nyugodalmat elhunyt testvéreinknek, hozzátartozóinknak pedig erőt és rendületlen hitet gyászuk elviseléséhez.